KISELIENĖ-ALIŠAUSKAITĖ VALERIJA

Biologė, mokslų daktarė (gamtos mokslai).

Gimė 1929 m. kovo 3 d.Griežionių k. (Ukmergės apsk., Žemaitkiemio vls.), valstiečių šeimoje. 1948 m. baigė Ukmergės mergaičių gimnaziją ir įstojo į Vilniaus universitetą studijuoti matematiką. Tačiau jau po pusmečio suprato, kad tai ne jos sritis ir, padėjusi nemaža pastangų, perėjo į Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakulteto Biologijos skyrių. Jį baigė 1953 m., įgijo biologės-zoologės specialybę.

Dėl susidariusių sunkių materialinių aplinkybių dar studijų metais turėjo imtis darbo. Pasinaudojo siūlymu dirbti laborante Lietuvos MA Gyvulininkystės ir veterinarijos institute ir 1952 m. įsidarbino vyresniąja laborante minėto instituto Parazitologijos laboratorijoje, kuriai vadovavo žymus mokslininkas prof. P. Šivickis. Profesorius pavedė V. Kiselienei tvarkyti hidrobiologinę medžiagą ir apibūdinti planktoninius vėžiagyvius. Tai buvo pirmas jos žingsnis į mokslo tiriamąjį darbą.

Baigusi universitetą, V. Kiselienė liko dirbti minėtoje laboratorijoje. 1954 m. tapo aspirante. 1960 m. apgynė biologijos mokslų kandidato disertaciją „Kai kurių Lietuvos echinostomatidų biologija“ (mokslinis vadovas prof. P. Šivickis). 1959-64 m. Lietuvos MA Zoologijos ir parazitologijos instituto jaunesnioji, 1965-89 m. pastarojo, o 1990-91 m.- Ekologijos instituto vyresnioji mokslinė bendradarbė. 1960 m. jai suteiktas „helmintologijos“ specialybės vyresniosios mokslinės bendradarbės vardas. 1993 m. nostrifikuota gamtos mokslų daktare; paskirta vardinė akad. P. Šivickio premija. Apdovanota kelių parodų medaliais. 1991 m. dirbo ir tobulinosi Prancūzijoje, Perpinjono universitete. Nuo 1992 m. neetatinė mokslinė bendradarbė.

V. Kiselienė ypač išplėtė trematodų tyrimus: išaiškino 8 echinostomatidų rūšių vystymosi ciklus (dalis jų - nauji mokslui), echinostomatidų paplitimą Lietuvos vandens telkiniuose, tarpinius šeimininkus, jų užsikrėtimą ir kt.

Užmezgė glaudžius mokslinius kontaktus su Slovakijos mokslų akademijos parazitologais bei su Lenkijos mokslininkais; vykdė bendrus tyrimus. Šie bendri darbai plačiai publikuoti lenkų mokslinėje literatūroje, gerai įvertinti kitų šalių mokslininkų. Glaudžiai bendradarbiavo ir su Lietuvos MA Zoologijos ir parazitologijos instituto citogenetikais, pradėjusiais naują

parazitologijoje tyrimų kryptį - helmintų kariotipų tyrimus; paskelbė bendrų darbų. Nuo 1975 m. įsijungė į kompleksinį darbą su kitų organizacijų mokslininkais: buvo tiriami termiškai teršiamų vandenų hidrobiontai, aiškintas jų užsikrėtimas helmintų lervomis.

V. Kiselienė paskelbė per 120 mokslinių straipsnių . Lietuvoje ir užsienyje (Prancūzija, Vokietija, Austrija, Čekija, Slovakija, Lenkija ir kt.) perskaitė per 60 mokslinių pranešimų, parengė dešimtį vertingų rekomendacijų profilaktikos ir kovos su parazitozėmis klausimais. Kelių kolektyvinių leidinių bendraautorė. Kartu su Prancūzijos mokslininkais pateikė spaudai medžiagą trematodų cerkarijų atlasui. Suorganizavo ne vieną reikšmingą tarptautinį mokslinį renginį Lietuvoje. Buvo kelių leidinių redakcinių kolegijų narė, rengė straipsnius Lietuviškajai enciklopedijai. Vadovavo 20 studentų diplominiams darbams. Ne vienas jų pažymėtas diplomu konkursuose.Buvo Lietuvos helmintologų, Lietuvos ekologų, nuo 1993 m. - Baltijos parazitologų draugijų narė.

V. Kiselienės mokslinės publikacijos pasižymi meniškais ir kartu – ypatingai tiksliais tirtųjų objektų piešiniais, išryškinant smulkiausias detales, kas labai svarbu apibūdinant parazitų rūšis. Ir kasdienybėje reiškiasi kaip meniška asmenybė: pasigėrėjimą kelia jos pagaminti atvirukai, sukurti panaudojant sudžiovintus augalėlius. Jų įvairiomis progomis padovanoja bendradarbiams, bičiuliams.